

**1. Συμπλήρωσε τα κενά με τα ρήματα στο σωστό χρόνο.**

Στα πρώτα χρόνια του θεάτρου, όλους τους ρόλους, ακόμη και τους γυναικείους, τούς ..... (ερμηνεύω) άντρες. Αρχικά, στη σκηνή ..... (εμφανίζομαι) ένας μόνο ηθοποιός. Αυτός ..... (υποδύομαι) τους διάφορους ρόλους, αλλάζοντας διαρκώς μάσκες. Με την πάροδο του χρόνου οι ηθοποιοί ..... (γίνομαι) τρεις. Οι μάσκες όμως ..... (παραμένω). Στα πόδια τους ..... (φοράω) κάτι άβολα παπούτσια με ψηλές σόλες, τους κοθόρνους, ενώ ούτε τα κοστούμια τους ..... (είμαι) πολύ άνετα. Έτσι, ..... (κινούμαι) πολύ λίγο κατά τη διάρκεια της παράστασης.

Από τον 19<sup>ο</sup> αιώνα και μετά ..... (γίνομαι) ουσιαστικές αλλαγές και όλα τώρα ..... (αλλάζω). Οι σπουδαίοι ηθοποιοί ..... (απολαμβάνω) την εκτίμηση και τον σεβασμό όλων. Σήμερα, οι γνωστοί ηθοποιοί, κυρίως όσοι ..... (προέρχομαι) από τον κινηματογράφο και την τηλεόραση ..... (γνωρίζω) ένα είδος λατρείας που σε πολλές περιπτώσεις ..... (φτάνω) τα όρια της υπερβολής.

**4. Να συμπληρώσεις τα κενά με τον σωστό χρόνο των ρημάτων, στην ίδια φωνή, όπως στο παράδειγμα.**

1. Στο μέλλον τα ταξίδια αναψυχής θα οργανώνονται (οργανώνω) στα κοντινότερα αστέρια του πλανητικού μας συστήματος.

2. Σε μερικά χρόνια οι δουλειές των ανθρώπων ..... (αντικαθίσταμαι) από ρομποτικές κατασκευές.

3. Αύριο ..... (γκρεμίζομαι) το παλιό σπίτι που βρίσκεται στον παλιό δρόμο προς την παραλία.

4. Την επόμενη Κυριακή ..... (βραβεύομαι) οι καλύτεροι μαθητές με έπαινο, από τους διευθυντές των σχολείων.

5. Στο μέλλον ..... (ελέγχομαι) περισσότερο η τήρηση των νόμων.

6. Στον αυριανό αγώνα ..... (ελέγχομαι) σχολαστικά οι φίλαθλοι και των δύο ομάδων κατά την είσοδό τους στο γήπεδο.

7. Τα αυριανά μέτρα ασφαλείας ..... (μεταβάλλω) σε «αστακούς» τα ελληνικά αεροδρόμια.



6. Το κείμενο που ακολουθεί εξετάζει το μεγάλο πρόβλημα της ρύπανσης των θαλασσών. Συμπλήρωσε τα κενά βάζοντας τα ρήματα στον κατάλληλο τύπο.

Ο γλάρος άνοιξε τις φτερούγες για ..... (πετώ), αλλά το κύμα ..... (είμαι) πιο έντονο και τον ..... (παρασέρνω) από κάτω. Όταν ξαναβγήκε στην επιφάνεια, το φως της ημέρας ..... (χάνομαι), κι όταν..... (κουνώ) δυνατά το κεφάλι του ..... (καταλαβαίνω) πως η κατάρρα των θαλασσών τον ..... (τυφλώνω).

Ο γλάρος με τ' ασημένια φτερά ..... (βουτώ) πολλές φορές το κεφάλι του στο νερό, ώσπου κάποιες ακτίνες φωτός ..... (φτάνω) στις κόρες των ματιών του, που ..... (σκεπάζομαι) με πετρέλαιο. Η παχύρρευστη κηλίδα τού..... (κολλώ) τα φτερά στο σώμα, κι ο γλάρος ..... (αρχίζω) να κουνά τα πόδια, με την ελπίδα ..... (κολυμπώ) γρήγορα και ..... (φεύγω) μακριά από το μαύρο κύμα.

*«Το μαύρο κύμα», Λουίς Σεπούλβεδα*